

lubeho Kneša Krystuša Wuczomnizy smy,
a psches neho wjestu Nadziju teho wjeczneho
Žiwjenja mamy.

To spuščež nam schitkim našch

luby Woczež we Nebesach psches
swojeho swjateho Ducha, Jesom
Krysta swojeho Ssyna našeho
Wumožnika dla, Hamen!

Na Kermuschu.

Ach jeho smjelna Wutroba
Na Rjeschnikow tak lubje čaka,
Tak derje, dyž so sabudja,
Hacj dyž sich Woko psched nim plaka.
Kak žada won tych Žlonikow,

A spuščeži jim jich wulki Doł.
Do Zachäow'ho Doma kwata,
Tej Madleni budže Nada data,
Tej Ssynsow Rjeka setrena,
Mož Sbožnik je Trošcht Rjeschnika ic. Hamen.

Kneže Jesuše, kak nedogruntowana je twoja Luboš pschecziwo schitkim Člowekam. Štak wulkeje Ssmjelnoszje sy so ty scjinit sa Sbožnika zyteho Sswjeta! Kak wutrobnje žadasch ty schitkich Člowekow do twojeho Kralestwa, dy bychy woni tež runje czi najwetschi Rjeschnizy byli. O kak wulka je twoja Sswjernoš, škotrejž ty sa kojždym Rjeschnikom khodzisch! Daj, so bychmy schak tež my schizy sa tobu jako šhubene Džjeczi Zachäusom khodzili, hacj my to psches Mjeru trošchtne Ssłowo swojeho Čerta wušklyšeli bychmy: Tebi je so Sbožje dostało. O Jesuše, kiz ty teho Rjeschnika Zachäusa lubowat sy, lubnj schak tež naš hubenych rjeschnych Ludzi, nech so temu Domej našeje Wutroby džensja Sbožje dostane, so bychmy my pschi pschewrocjenej Hari teho Sswjeta swoje Wepelje a Wotschewenje we tebi mjeli! Daj nam twoju Luboš šlotzy wopytač, rycž ty psches twoje Ssłowo trošchtne do našchich Wutrowow, so so nam psches twoju Ssmjelnosz Sbožje dostało je, so my Habrahamowe a niz teho nedreho Sswjeta Ssynjo, a tak twoji Herbojo smy. Haj wotežen nas wot schitkeje Neprawdy a plodž do naš tebi spodobne Štutki. My wjemy, Kneže, so naše Žiwjenje zlyje rjeschne a neprawe je; ale nedžerž nam tehodla tola twoje Sbožje a newustorež nas se swojeho Kralestwa wohn. Plodž wele wjazy do naš nowu Myšl, a scjin naš knowym Člowekam, so bychmy tež my Ssmjelnosz wopokasali a našchim potrebnym Bratram Dobrotu činili. Nech so tež džensja našchim Wutrobam Sbožje dostane, so bychmy twoje Ssłowo srosemili, tebe we nim pytali, a wjeszje namałali. Tehodla pschindž ty šam se swojej Radu, bydž šam, o Jesu, našch kermuschny Hosž, da mamy my Sboža a Wepelja dosž. Sa to prošymy tebe nuternje we pokutnym a, Boh daj, wjerjazym Wotze našchu, a we Kyrlischu: Wotze, ja twoj Ssyn ic.

Szenje na Kermuschu, Luk. 19. v. 1—10.

A Jesus čzenische nuz, a džjesche psches Jericho. A laj, tam bjesche jedyn Wuž Menom Zachäus, ton bje Woschi tych Žlonikow a bje bohaty. A žadasche šeb Jesuša woladacž, schtu by won byl? A nemožesche psched Ludom, pschetož wor bjesche mały wot Parschony. A won bježesche predy, a ljesesche na lješny figowj Štom, so by jeho widžit, pschetož tam mjesesche nimo hiež. A jako Jesus tam pschindže, polada won horje a pytnu jeho, a džjesche knemu: Zachäo, lješ rucžje delje, pschetož ja mam džensja wtwojim Domi wostacž. A won šljesje rucžje delje, a wša jeho šWepelom horje. Jako woni to widžichu, morkotachu schizy, so pola Rjeschnika na Hospodu šajndže. Zachäus pak džjesche, pschistupiwšchi ktemu Knesej: Laj, Kneže, Potojzu swojeho Kubla dam ja šhudym, a šymli njekoho ššebal, dam jo schtyrifrocž šašo. Jesus džjesche knemu: Džensja je so tutemu Domu Sbožje dostało, dokelž won tež Abrahamowy Ssyn je. Pschetož člowški Ssyn je pschischot, so by pytat a šbožne čjinit, schtož šhubene je.